

Gert Seubring zijn passie is de teelt van leliebollen

‘Eigen leliebollenteelt het spannendst’

Gert Seubring (27) is sinds zes jaar in maatschap met zijn ouders. Daarvoor werkte hij in loondienst en volgde hij een opleiding. Bij het in maatschap gaan kreeg hij zijn eigen taak. Gert is verantwoordelijk voor de eigen lilieteelt op het bedrijf. “Maar ik bemoei me met alles op het bedrijf, hoor...”

Door Alice Leijten

Het bedrijf van de familie Seubring heeft zowel akkerbouw als leliebollen. Ze hebben 100 hectare aan graan, maïs, koolzaad, suikerbieten en Parijse wortels. Daarnaast hebben ze 50 hectare leliebollen. Gerts passie is de teelt van leliebollen. Dat is voor de familie Seubring de belangrijkste tak van het bedrijf. Gert heeft in Dronten aan de CAH zijn studie gevolgd. Voor hem stond al vast dat hij graag op het bedrijf kwam. Op het bedrijf zijn naast Gert en zijn vader ook twee andere medewerkers werkzaam.

Sinds 12 jaar op de huidige locatie in Beilen

In 1998 is Gert samen met zijn ouders verhuisd naar de huidige locatie in Beilen. Destijds had het bedrijf nog aardappelteelt. Daar zijn ze in 2004 mee gestopt. Het rendement van de aardappels was niet hoog genoeg, maar ook het AM (aardappelmoeheid)-beleid speelde een rol bij de keus om te stoppen. Bollenteelt moet op AM-vrije grond. Bij de teelt van aardappels kan AM-besmetting optreden. “Om te mogen exporteren hebben we AM-vrije grond nodig. Elke keer na een aardappelteelt bemonsteren we voor de lilieteelt de grond om aan te tonen dat de grond AM-vrij is*. Als dit niet het geval is moeten er maatregelen worden genomen om deze weer AM-vrij te krijgen.”

Nieuwe wetgeving aardappelmoeheid

Per 1 juli 2010 geldt nieuwe regelgeving voor aardappelmoeheid. Dit heeft gevolgen voor telers van teeltmateriaal, zoals pootgoed, bloembollen en boomkwekerijgewassen. De afbakening van besmettingen is nu groter, de wachttijd voor bemonstering is langer en het standaardniveau voor onderzoek is verhoogd naar 1500 cc per hectare. Voor veel percelen blijft echter de mogelijkheid om met 600 cc per hectare te bemonsteren, dit kan alleen als de grond nooit eerder besmet is geweest. Ook zijn de methoden van grondonderzoek en termijnen aangepast. Wat onveranderd blijft, is dat voor de teelt van pootgoed een AM-onderzoeksverklaring verplicht is. Het is de taak van de NAK deze af te geven. ←

“We hadden nog nooit een bol gezien”

Van oudsher bestaat de familie Seubring niet uit bollenboeren. In 1993 heeft Gerts vader de teelt van leliebollen opgezet. “We zijn begonnen met vijf hectare lilies. Toen hadden we nog nooit een bol gezien. Toch heeft mijn vader de stap durven nemen en dat is goed uitgepakt.” 1998 was een slecht jaar door de aanhoudende regen. “In dat jaar heeft de koningin ons bedrijf bezocht om met eigen ogen te zien hoe erg de schade was.” Een jaar later volgden nieuwe contracten. Het bedrijf is groeiende.

Eigen teelt een uitdaging

Seubring teelt de bollen zowel op contract als voor de vrije markt. “Het grootste deel van onze teelt is op contract. Dat houdt in dat we een vast bedrag per hectare voor onze bollen krijgen. Bij de eigen teelt ben je meer afhankelijk van de markt. Dat maakt het spannend vind ik.” Gert is verantwoordelijk voor de eigen teelt. Daar hoort ook het bezoeken van klanten en exportbedrijven bij en natuurlijk moet hij met handelaren om tafel. “Deze tijd word ik veel gebeld, de handel is goed op dit moment. Maar het is ook wel eens anders en dan moet je er meer voor doen om ze kwijt te raken.” Om bollen te telen heb je licenties nodig. Gemiddeld betaal je 40.000 euro per licentie, afhankelijk van het ras. 90 Procent van alle leliebollen is voor de export. “Nederlanders hebben weinig geld over voor bloemen. De zware takken kom je niet tegen in een gewone bloemenzaak. In het buitenland is dat wel anders. Kijk maar eens op een kerkhof in Italië, waar het altijd een bloemenzee is. 10 Procent van de bollen gaat naar een broeierij, waar ze er een bloem van snijden die vervolgens naar de veiling gaat.”

Al bezig met grond voor 2012

De familie Seubring heeft 80 hectare grond in eigendom, de rest van het benodigde land huren ze bij. Hierdoor telen ze op grond in de hele regio. “Dat we overal grond hebben is soms lastig en soms heel handig. Wij ruilen heel veel land, voor de bollenteelt gebruiken we elk jaar een ander stuk land.

“Bij lelieteelt mag je mijn inziens te weinig stikstof toedienen per jaar, ik vind het een uitdaging om hier toch mee om te gaan.”

Zo zijn wij elke keer bij collegaboeren aan het “shoppen” voor grond.” Kwaliteit van de grond speelt een grote factor bij die teelt. “Het maakt niet uit wat je verbouwt, als het gewas er maar goed voor staat.”

In Drenthe zijn zowel lichte percelen land met een laag organische stof gehalte, als zware grond met een hoog gehalte aan organische stof. “Bij het huren houden we natuurlijk rekening met de grondkeus. Voor de lelieteelt ben ik al met grond bezig voor 2012. We kijken zover vooruit met de grondkeus omdat we daar dan eerst een andere teelt op kunnen zetten. Graan is bijvoorbeeld een goede voorvrucht voor lelies. Ook is er dan nog tijd voor grondontsmetting of drainage. Vaak weet ik wel wat voor grond het is, toch ga ik altijd even kijken.”

Lelieteelt kan zowel op lichte als zware grond. Lichte grond is meer oogstzeker, het rooien gaat over het algemeen makkelijker. Maar een lelie groeit gemiddeld het best op zwaardere percelen grond.

Onderzoek naar sporen van AM-besmetting

Bij het zoeken naar goede grond houdt Gert natuurlijk ook rekening met de AM-wetgeving. “Ik vind dat de regelgeving rondom aardappelmoehed achterhaald is. Toen werden bollen niet gespoeld. De grond werd er enkel afgeborsteld en gezeefd. Nu worden alle bollen gespoeld, waardoor de

grond los komt van de bol. En als er geen grond aan de bol zit, kan er volgens mij ook geen

AM-besmetting aanzitten. Of dit ook echt klopt is nog niet bewezen, daarom zijn we met een onderzoek bezig naar de hoeveelheid sporen van AM na het spoelen. Ik verwacht dat dit nihil is. Op deze manier kun je het product toch AM-vrij afleveren, helaas zijn de wetgever en de internationale handel nog niet zover.”

Gert vraagt zich weleens af of de invloed van de mens op de bodem wel het gewenste effect heeft. “Onze bodem is al zoveel miljoenen jaren oud. Daar heeft al zo veel mineralisatie en vertering plaats gevonden. Nu wegen wij vandaag er de dag per gewas tot op de vijf kilogram nauwkeurig het aantal kilogrammen stikstof af. We willen het allemaal zo fine tunen, terwijl de bodem zich al vele jaren redt. Ik vind het belangrijk met beide benen op grond te blijven staan, ook met beperkende maatregelen. Bij lelieteelt mag je mijn inziens te weinig stikstof toedienen per jaar, ik vind het een uitdaging om hier toch mee om te gaan. En dat lukt aardig, al blijf ik er bij dat voor een gezonde vitale lelieteelt de toewijzing te krap is!” ↔